

Yazan	ZEYNEP YALÇIN
Ülke	FRANSA
Şehir	RİBERAC
Koordinatör Kuruluş	Communauté de communes du pays ribéracois
Ev Sahibi Kuruluş	Communauté de communes du pays ribéracois
Proje Adı	Raising awareness to Europe with children and youth in rural area
Başlama Tarihi	01.09.2018
Bitiş Tarihi	31.08.2019
E-posta	yalcinzeyneb@gmail.com

Selamlar,

Öncelikle AGH'yi nasıl keşfettiğimden bahsetmek isterim. Ben Kırklareli Üniversitesi'nde Sağlık Yönetimi öğrencisiydim ve aktif olarak gönüllü faaliyetlerde bulunuyordum. Kırklareli küçük ve henüz fazla aktivitesi olmadığı için kendi arkadaşlarımı da örgütleyerek yaşamımızı faydalı kılmaya çalışıyorduk. Bu süreçte hocalarımın da önerisi ile Erasmus yapmaya karar verdim ve okulda Erasmus sınavlarına girdim. Yazılı ve sözlü sınavları geçmeme rağmen getirdikleri yeni bir sistem ile beni kabul etmeyeceklerini belirtmişlerdi. Bununla beraber yeni yollar aramaya başladım ve Avrupa Gönüllülük Hizmeti ile karşılaştım. Sonrasında çok uzun bir süre sadece araştırma ve gerçekten gitme isteğimin olup olmadığını ölçmek ile geçti. Neden gitmek istedim; çünkü yeni kültürlerle tanışmak, yeni bir dil öğrenmek ve bunu gönüllü yapmak güzel bir fikirdi. Hem de sizden kesin dil şartı veya farklı ekstrem özellikler beklemiyorlardı. Hele de maddi durumunuz normalde yurt dışında yaşamaya uygun değilse bence AGH bunun için inanılmaz bir fırsat. Bu nedenle AGH yapmak istedim.

Kararım netleştiğinde de başka bir gönüllü arkadaşımın yardımı ile tüm belgelerimi hazırlamıştım. Sonrasında gönderici kuruluşum GENÇTUR'a başvurumu yaptım ve görüşmeden sonra proje aramaya başladım. Proje seçiminde geleceğe dair planlarımı da göz önünde tutup neleri yapıp yapamayacağımı düşünerek başvuru yaptım. Örneğin engelli bireylerle zorlanabileceğimi ve kuruluşu da zorlayabileceğimi düşünerek başvuru yapmadım. Zafer abinin yolladığı proje sitesinden yaklaşık 20 projeye başvuru yaptım ve birinden skype teklifi aldım. skype sonrası da olumlu sonuçlandı zaten.

Skype'ın olumlu sonuçlanmasından sonra gönderici kuruluşum ve ev sahibi kuruluşum arasında bir takım resmi belgeler için görüşmeler yapıldı. Proje sözleşmesini imzalamak için de GENÇTUR'a gittim ve karşılıklı imzalarla kesinleşti. Sonrasında vize işlemleri için harekete geçtik. Ev sahibi kuruluşta gerçekleşen personel değişimi nedeni ile vize için gerekli belgelerim çok geç geldi ve vize randevusunu geç alabildim. Vize randevusuna gittiğimde hiç bir sorun yaşamadan belgeleri teslim ettim ve bir ücret ödemedim.

Bir hafta sonra vizemi aldım ve artık Fransa'daydım. Ev sahibi kuruluşum beni havalimanından değil de tren istasyonundan alabileceklerini söyledi. Açıkçası tedirgindim çünkü ilk defa yut dışına çıkıyordum ve hiç bir bilgim yoktu. Fakat yanımda oturan bir Türk aileden istediğim yardım sonucu beni tren istasyonuna kadar bıraktılar. Sonrasında ev arkadaşım ve koordinatörüm beni alıp eve getirdiler.

Hemen ertesi gün diğer gönüllülerin de olduğu Narbonne'daki bir haftalık tanışma seminerine katıldım. Burada çeşitli etkinliklerle beraber her gün gönüllülük, Erasmus plus, European Youth, neden buraya geldiğimiz üzerine çeşitli oturumlar düzenlendi. Varışımın hemen ertesi günü olması nedeni ile adapte olmakta sorun yaşadım. İngilizcem yeterli değildi ve arkadaşlarımdan yardım alarak bir haftayı atlattım.

Sonraki süreçte koordinatörüm bulduğumuz yeri tanıttı, araba sürüş becerimi test etti, çalışacağım yerleri gösterdi ve gideceğim bir Fransızca kursunun olduğunu belirtti. Sonrasında Fransızca'yı öğrenmekte zorlandığım için bana özel bir kurs ayarladı.

İlk ay ciddi anlamda zorlandığımı söyleyebilirim. Yeni insanlar, yeni bir kültür ve yeni bir dil. Bunların yanında ailenizden uzakta olmak sizi zorlayabiliyor, kendinizi çokça yalnız hissedebiliyorsunuz. Fakat alışmaya başlıyorsunuz zamanla ve her şey daha eğlenceli hale geliyor.

Şu an burada çalışma saatlerime göre sabahları genelde ofiste öğleden sonraları ise çocuklarla beraber çalışıyorum. Ofisteyken genelde kendi projem ile ilgili çalışıyorum ve çocuklar için neler yapabileceğime bakıyorum. Ayrıca ofis çalışanları çok kibar ve her konuda yardımcı oluyorlar. Çocuklarla çalışırken buradaki öğreticilere yardım ediyorum. Çocuklarla değişik aktiviteler yapmaya çalışıyorum ve onlara Türkçe kelimeler öğretmeye çalışıyorum. Kendi koordinatörüm ve bazı çalışanlar ayriyeten Kürtçe öğrenmek istiyorlar ve onlara bazı kelimeleri öğretiyorum.

Ev yaşamımdan bahsedecek olursam; Alman bir ev arkadaşım var ve 18 yaşında. Birbirimize oldukça saygılı olmaya ve birbirimizi anlamaya çalışıyoruz. Ev içerisinde belirlediğimiz kurallara göre hareket ediyoruz ve böylece ciddi problemler yaşamıyoruz. Bize verdikleri araba ile seyahat edebileceğimizi söyledikleri için beraber bolca geziyoruz. Birbirimizin kültürünü öğrenmeye çalışıyor ve yeni şeyler deneyimlemeye çalışıyoruz. Birlikteyken İngilizce konuşuyoruz ve bu da İngilizce konuşma becerimi arttırdı.

Bunun dışında koordinatörümle iyi anlaşıyorum ve bize bir anne imiş gibi davranıyor. Bu da işleri kolaylaştırıyor elbette. Söyleyeceklerimi sonlandırırken sizlere birkaç fotoğrafla buradaki yaşantımı göstereceğim.

Çocuklarla katıldığımız ışık festivali

Paris seyahati

Çocuklarla film saati

Ev arkadaşımın başka bir gönüllünün şehrine ziyaret